

Moravský bílý hnědooký

Když jsem před třemi roky složil zkoušky na posuzovatele adepta, začal jsem jezdit i na vzdálenější výstavy. Při návratu ze speciálky Mbh a Ččp se mne jeden z posuzovatelů zeptal, zda bych moravské bílé hnědooké nechtěl zkusit chovat. Plemeno jsem v té době příliš neznal, ale výstava i členská schůze klubu a výborné vztahy v něm na mě udělaly dobrý dojem. U chovatelů na Prostějovsku jsem si mohl vybrat králíky podle své představy. A tak jsem se stal chovatelem Mbh. Vyznávám zásadu, že když něco dělat, tak pořádně. Proto jsem si pořídil hned tři kmeny.

Moravský bílý hnědooký je relativně mladé plemeno, které chová málo chovatelů, a proto není chov bez problémů. U každého ze tří kmenů jsem také od hmotnosti až po barvu uviděl vždy něco jiného. Například hmotnost. U jednoho chovného kmene mláďata rostla velmi rychle a udržet u nich horní hranici hmotnosti byl velký problém. Vrhů z druhých dvou kmenů již tolik „nehnaly“, hmotnost v dospělosti se držela v rozmezí 2,9 - 3,1 kg. Početnost vrhů se pohybovala v rozmezí 3 - 9 mláďat. Ve tvaru se u mých zvířat vyskytovaly tyto vady: znatelné hrboly kyčelních kostí, lalůčky u samic a volnější kůže na prsou. Typ u tohoto plemene je velice problémový - zvířata mají totiž méně výrazné hlavy a méně zmasilé uši, i když si myslím, že klub v tomto udělal za poslední tři roky velmi mnoho. Kvalita srsti je vcelku vyrovnaná, problémy a nedostatky jsou spojené s vývojem králíka, tedy s línáním, v létě je srst řídkší a méně pružná.

I ve zbarvení se vyskytovaly jisté odlišnosti. Většina mláďat v prvních měsících byla bílá, jen ojediněle se objevil tmavý vous, který zůstal tmavý i v dospělosti. Jinak je barva ovlivňována počasím a línáním - po druhém nebo třetím se u některých zvířat objeví na obrubě uší, čele, někdy i na zádi, ale zejména u kořene pířka šedavý nádech nebo tmavší pesík. Nejvíce se tento problém projevuje v zimě, nevím, zda u takových zvířat není možný vztah k akromelanismu. Jiná zvířata jsou čistě bílá po celý rok a taková se snažím vybírat do chovu. Barva očí je bez problémů, ale občas se ve vrhu objeví mláďe s očima červenýma, které je chovatelsky bezcenné. Taková zvířata končí v kuchyni, neboť velmi dobře rostou.

Barva drápů je rohovitá, u čistě sněhobílých zvířat až světle rohovitá. I zde se vyskytuje závislost: tmavý vous = pigmentovanější drápy. V barvě podsady nevidím problém a také jiná než bílá se u mne v chovu nevyskytla.

V návrhu nového vzorníku klub navrhl zvýšení optimální hmotnosti (hodnocení 10 b.) na 3,3 - 4,0 kg. Moravský bílý hnědooký našel přes své zvláštnosti pevně své místo na našich výstavách a postupně se rozšiřuje. Mnoho pro jeho propagaci dělá i Klub chovatelů Mbh a Ččp. Kromě klubových speciálek také zavedl typizaci, založil plemenou knihu, vydává pro členy informační zpravodaj. Nyní má 22 členů. Na národní výstavě mláďat vystavovali členové klubu 33 Mbh. O tom, že Mbh je králík nenáročný na krmení a chovatelsky zajímavý, se může přesvědčit každý chovatel. Zvířata dnes již není problém sehnat. Pro zájemce o chov uvádím jednatele klubu: Milan Jedlička, Kounicova 7B, 602 00 Brno.

JIRÍ JAHODA